

Адриан - Да пием за здравето на княза!

Ефросина - И за неговата хубост! Не знаех, че българите са така хубави. *Кресиви... Кало-иоан...* ✓

Пият на здравица.

Адриан - А сега нашата скъпа домакиня ще ни изсвири нещо.

Теофил - И ще ни потанцува.

Ефросина - Не. Не ми се свири тази вечер...

Адриан - Защо?

Ефросина - Снощи танкувах пред венгерците и съм изморена...

Княже, знаеш ли да четеш?

Калоян - Да.

Ефросина - Гръцки или латински?

Калоян - Знам малко гръцки.

Ефросина - А обичаш ли книгите?

Калоян - Да, но предпочитам лова на глигани и мечки.

Ефросина - Аз пък мразя лова. Предпочитам музиката и стиховете. Ако искаш мога да ти заема някоя хубава книга.

Калоян - Аз ще посещавам Магнаурската школа. Надявам се, че там добре ще ме изучат.

Ефросина - Колко си неучтив! Така не се отвърща на една жена. Ако искаш ще ти посвирия... Но пий! Биж чашата ти е празна.

Теофил - Княже, Ефросина ти говори.

Калоян - А?

Ефросина започва да свири.

Ефросина - Сега нали не ти е вече мъчно за родината?

Калоян - Повече от всеки друг път!

Ефросина гневно става на крака, А Адриан захвърля на пода чашата с недопитото вино.

7 сцена

Търновград. Царевец. Зала в палата.